

DLAŽOVSKÝ LETÁK

Informační leták pro občany Dlačovska

Vydáno 18. 3. 2020

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané,

Nepatrně upravenými slovy klasika: „tento způsob jara zdá se mi poněkud nešťastným“, bych uvedl náš občasník. Nebudu vás moc masírovat různými vládními opatřeními nebo nařízeními, těch máme plnou televizi a internet. Až mám někdy obavu, aby na nás z té obrazovky nebo monitoru ten hajzlík koronavirus neskočil.

Můžeme si za to asi sami, protože jsme Češi a ke všemu přistupujeme tak nějak „po česku“. Pud sebezáchovy máme jaksí otupělý a asi je to tím, že srovnatelná pandemie tu byla naposledy na sklonku té první „světové“ války. Tehdy prý na španělskou chřipku zahynulo víc lidí, než v samotné válce. A sto let si tady opravdu nikdo nepamatuje. Takže žádné houfování, Švejka nechte v knihovně, virus bohužel nepřechlastáme a kdo nemusí, ať neleze raději vůbec ven. Obzvláště babičky a dědečky si hlídejte pěkně v teple a suchu, ať se nám nedej bože nenachladnou a neoslabí si imunitu, protože na ně je ta mrcha mrňavá asi namířená.

Že to jde, nám ukázali soudruzi z Číny, jenomže ti mají kázeň a umí poslouchat, protože jsou na to zvyklí a ke všemu ještě mají dost ochranných prostředků.

ZPRÁVY ZE ZASTUPITELSTVA - co důležitého jsme 13. 3. 2020 projednávali

-zastupitelstvo schvaluje žádost manželů Boucových z Klatov o odkoupení části pozemkové parcely č. 601/1 v k.ú. Dlačov o velikosti cca 90 m²,

-zastupitelstvo bere na vědomí zprávu o bezpečnostní situaci na území ve správě OO PČR Nýrsko.

-zastupitelstvo souhlasí s dotací obce Dlačov ve prospěch Plzeňského kraje na zajištění dopravní obslužnosti v Plzeňském kraji. Podpisem smlouvy pověřuje starostu obce Dlačov. Požadovaná částka byla schválena při schvalování rozpočtu obce Dlačov na rok 2020.

-zastupitelstvo schvaluje uzavření příkazní smlouvy na zajištění pořízení Zprávy o uplatňování územního plánu Dlačov za období 2009 - 2020 s Bc. Petrem Pelechem, Smrková 38, Plzeň, IČO 07926529

-zastupitelstvo schvaluje podání žádostí o dotace:

- 2019 Podpora ochrany lesa v PK – Oplocenky 12/2019

- Zachování a obnova pam. hodnoty a podstaty nem. kult. památky 2020 – Dlačov, č.o. Miledice, kaple sv. Jana Nepomuckého

- PŠOV PK 2020 – Projekty obcí – Oprava sociálních zařízení v budově sokolovny Dlačov

- Zachování prodejen v malých obcích plzeňského kraje 2020 – obec Dlačov – dotace na provoz obecní prodejny

-zastupitelstvo obce Dlačov nesouhlasí s navrženými změnami katastrálních hranic mezi obcemi Dlačov- Buková u Klatov, Dlačov – Soustov, Dlačov – Miledice u Dlačova v rámci revize katastru.

Z diskuze vyplynuly nějaké další úkoly: zažádat u MV a HZSPK pro JSDHO Soustov o dopravní automobil, opravit čekárnu na Vráž, prověřit v KN spornou hranici u č.p. 1 v Dlačově, oslovit vlastníky pozemků pod hasičskou nádrží v Dlačově s nabídkou na jejich odprodej nebo směnu.

Co se děje na obci??

- probíhá příprava 1. etapy opravy vnitřních omítek kapličky v Miledicích

- běží stavební řízení na opravu rozhledny na Markétě

- připravujeme opravu sociálek v sokolovně

- podali jsme několik žádostí o dotace a vyúčtovali jsme loňské a čekáme ještě na pár výzev k podání

- bojujeme s nepořádky ve sběrném místě

- zadali jsme „konečně“ projekty na chodník a parkoviště od hřbitova ke školce - ach ti projektanti

- probíhá revize katastru – teď je ovšem kvůli koronaviru na chvíli pozastavená

- zadali jsme vypracování studie odkanalizování všech našich obcí

- připravuje se na audit hospodaření

Všechny ostatní poznámky, které si v průběhu výslechu činili pánové, kteří protokoly pořizovali, zaznamenali v němčině. Z toho se dá dovodit, že německý jazyk jim byl bližší, vyslýchání pouze zřejmě německy neuměli. Těžko ale posuzovat, co v použité zvláštní češtině bylo tehdy chybou a co se tak naopak tehdy psalo víceméně správně, byť v podobě pro nás dneska neobvyklé.

Titulní postavou je tedy Petr Raukopf, někdejší dlažovský pastýř a později žebrák. Nemůžeme tvrdit s určitostí, že se jmenoval Raukopf. Takto jej na jaře roku 1738 zapsali panští úředníci. On sám číst a psát určitě neuměl, aby jim zápis svého příjmení mohl korigovat. Když v roce 1739 v Běhařově zemřel („předtím všemi svátostmi zaopatřen byl věku svého přes 60 let a na žaludek z toho světa se odebral“), zapsal ho loučimský farář P. Antonín Pubec do matriky jako „Saukub“. Když se předtím pohyboval v regionu jako pastýř a buď mu za účasti dalších pastýřů křtili děti nebo on chodil za kmotra pastýřským dětem, zapisovali jej v matrikách jako Ropfarth, Rotkopf nebo Kotparth a objevují se dokonce ještě další varianty jeho příjmení. Mladé vdavekchtivé čtenářky se tedy ani nedozvědí, jak se přesně jmenoval ten dobrodinec, který jim zanechal „zaručený“ návod na získání ženicha.

Pozn.: úřední spis popisující tento příběh je založen v Černínském archivu ve Státním oblastním archivu Třeboň, v oddělení správy fondů a sbírek Jindřichův Hradec, fond Velkostatek Chudenice. Černínové měli v minulosti slavné archiváře – Tischera, Roubíka, Teplého, Frantu. Minimálně jeden z nich spis podrobně četl, činil si na jeho okraje poznámky a jméno ovčáka vyluštil stejně jako máme zde my – Raukopf. Když si podtrhával nějaké další pasáže, evidentně jej s ohledem na počet připsaných vykřičníků nejvíc zaujala část s návodem jak si vykouzlit ženicha. Tento archivář si také uměl přeložit z latiny, že Franěk byl později dudákem (viz dále) a musel to najít jako my v matrikách, nikoli ve vyšetřovacím spise samotném.

Pozn.: není náhodou, že právě na místního ovčáka si vzpomněl mladý Franěk, když měl doporučit někoho, kdo by snad mohl umět čarovat. Pastýři, ovčáci, jinak také mistři polní, patřili dříve mezi tzv. snížené osoby žijící na okraji společnosti a ostatními opovrhované. Ty stály v jednom šiku s katy, pohodnými, lazebníky a právními posly. Ženily a vdávaly se vždy jen mezi sebou. Lidé se jich sice stranili, ale na druhou stranu k nim chovali více či méně skryvaný respekt, protože se jim přisuzovaly nadpřirozené, zejména léčitelské schopnosti, a často umění čarovat. V roce 1704 jim císař Leopold I. dal určitou satisfakci, když rozhodl, že se mají mistři polní nadále považovat za počestné lidi a jejich děti se smějí učit i jiným řemeslům než tomu otcovskému. V běžném životě společnosti to však ještě dlouho žádoucí účinek nemělo.

Druhým zajímavým člověkem je pro nás Wolfgang či Wolf Franěk, Frank nebo dokonce Fronk. To jsou všechno varianty jeho jména a příjmení, jak se v matrikách postupně objevují. Narodil se v roce 1708 na Vráži zdejšímu kováři Adamovi Fraňkovi (ten později zemřel na Vráži v roce 1743, podle loučimského faráře Pubce ve věku 70 roků) a jeho ženě Markétě. Bydleli v jedné z těch chalup naproti hospodě a tam měli svoji kovárnu. Dítě získalo jméno po kmotrovi, který jej při křtu nesl na rukou (tzv. levans). Ten kmotr se tedy jmenoval Wolf, byl miletickým šenkýřem, a nesl málo uvěřitelné příjmení Komisar. Wolfgang Franěk se později oženil a měl i děti. Přestěhoval se do Dlažova. Kovárnu měl tam, co později byla zdejší hospoda (čp. 13). Z mapy zjišťujeme, že stavení tehdy bylo sice tzv. spalné (tedy nikoli kamenné, což zrovna u kovárny poněkud zaráží), ale uzpůsobeno k lepšímu zajíždění „zákazníků“ bylo tím, že za budovou vedla ještě jedna cesta začínající z dnešního parkoviště. Byla tedy mezi současnou silnicí a cestou na vršku ještě další přístupová komunikace. Wolfgang Franěk pracoval určitě alespoň zčásti pro pana von Steina (viz dále), sám ve výslechu zmiňuje, že s ním byl jak na návštěvě v Labuti tak u něho v Mochtíně. Když Wolfgang Franěk v roce 1772 v Dlažově v čp. 13 zemřel, nebyl už kovářem. Měl v matrice uvedeno někdy domkář a jindy v latinském jazyce povolání, které je pro dnešního čtenáře velmi těžkým oříškem. Až na Internetu s pomocí latinsko-maďarského slovníku a další transformací do jazyka českého se dozvídáme, že „Lyripiapiarius“ znamená v naší řeči „dudák“. Ve vyšetřovacím spise se také někdy hovoří o písači či pištcí a i tím je víc než pravděpodobně míněn náš Franěk.

Z toho, co zatím o celém příběhu víme, je zřejmé, že začátek se vlastně odehrál na Vráži někdy na přelomu let 1737 a 1738. Vráž stejně jako dneska byla nepatrná osada, spíš samota, se strategicky výhodnou polohou. Pravděpodobně u ní vždycky byla křižovatka důležitých silnic, i když tzv. Müllerovo mapování někdy z roku 1720 nám sice ukazuje hospodu, ale existenci silnic kolem ní či dokonce křižovatky nám zpochybňuje. Zato prvé vojenské mapování Čech zhruba z roku 1770 už